

Lønarniðurskurður og hvat so?

DAGBLAÐIÐ og fólkaflokkurin halda fram við at pástanda, at tann besti heilivágurin í verandi figgjarkreppu er at lækka lønirnar uppáftur meira.

VIT siga uppáftur meira, tí seinastu árin er reallønin lækkað munandi. Harafturat hava tey flestu havt ein beinleiðis lønarniðurskurð, tí fólk hava annaðhvørt mist arbeiðstíð ella bert hava arbeiði ein lítlan part av arbeiðsvikuni.

VERKFAILLIÐ hjá reiðaranum í januar kostaði ikki bara skipunum dyrt. Tað kostaði eisini fiskafólkinum dyrt, og tað eru dømi um, at flakafólk bara hava forvunnið einar 15.000 krónur higartil í ár. Hesi vil fólkaflokkurin og Dagblaðið mergsúgva uppáftur meira.

HIGARTIL hevur fólkaflokkurin heldur ikki nevnt nakra treyt fyri einum møgulegum niðurskurði. Høvdu teir gjørt tað, kundu vit onnur kanska skilt støðu fólkafloksmanna. T.d. kundu teir sett sum treyt, at tann økti vinningurin skuldi leggjast í fleiri arbeiðspláss ella meira framkomin framleiðslutól.

HETTA mælti javnaðarflokkurin m.a. til í valskrá síni. Har varð eisini sagt, at almenni lønarpolitikkurin verður samanhildin við privata arbeiðsmarknaðin, so kappingarføri ikki verður nervað. Ansað verður eftir, at býtið millum løn og vinning verður soleiðis, at løntakarinn ikki einsamallur ber byrðarnar, meðan vinningsparturin verður óbroyttur ella økist.

UM ynski fólkafloksins vinnur frama, verður lønarlagið avskeplað, uttan at tað er givið, at nakað kemur burtur úr uttan fleiri húsagangir og familjúsorgarleikir.

VIT hava fleiri ferðir víst á hagtøl hjá donsku arbeiðskeyparnum,

sum vísa, at lønarútreiðslan fyri ein arbeiðstíma í Føroyum er nógv, nógv minni enn í Noregi og øðrum londum, vit kappast við, hóast sjálv tímalønin er á leið tann sama sum lønin í hinum Norðurlondum.

TÍ skuldu vit verið eins kappingarførir, sum stjórin á Bacalao í Havn eisini fleiri ferðir hevur víst á. Ein lønarlækking kann tí í nógvum førum einans gerast ein koddí. At tað ber til at rationalisera munandi uttan at lækka lønir, er Bacalao eisini eitt dømi um.

SJÁLVAÐI kann nakað sparast á figgjarlógini við at lækka almennu lønirnar. Men vit eiga at hava í huga, at meðallønin innan starvsmannaþakið er einar 14.000 krónur, meðan lønarútreiðslan í meðal í teimum stóru bankunum er einar 22.000 krónur um mánaðin. Og hvat man hon vera innan aðrar partar av tænaðuvinnuni — t.d. hjá grannskoðarum, roknskaparvirkjum ella edv-fyrirkunum.

ÁLVARATOS, tit í fólkaflokkinum,

at fara at taka av lønini hjá føroyska arbeiðaranum, sum í mesta lagi forvinnur einar 120.000 krónur til einar 150.000 krónur uárliga, er sum so ofta fyrr at senda rokningina til tann skeiva móttakaran.

VIÐ tógvið stríð — og ofta við verkfalli — hevur føroyski løntakarinn samráðst seg fram til ta løn, sum í dag er galdandi, og tí kann javnaðarflokkurin ikki góðtaka at býti fer fram frá løntakara til arbeiðskeypara.

MÁLID er ikki so einfalt sum Dagblaðið ger tað til í gjár, har tann »øra tíðin« frá 1985 til 88 fær alla skyldina. Eisini fyri stuðulin til fiskivinnuna. Hvat við tí »øru tíðini« í 1984, tá studningurin toppaði í besta fiskiári føroyinga.

NEI, tann vanligi føroyski løntakarinn er so hart kroystur sum er, at tað er ein vanvirðing móti øllum teimum føroysku lág- og meðalinntøkunum, sum hava sítt dagliga strev at halda hús og heim saman, at senda rokningina til teirra.

-n.

Fíggjarmálaráðharrin er sannførdur:

Lønarlækking = færri uppsagnir og fleiri arbeiðspláss

Skulu vit loysa trupulleikarnar, so mugu tiltøk til, sum muna nakað. Og her ger lønarniðurskurður størsta munin. Høvuðsendamálið við honum er at forða fyri at fleiri fólk verða uppsøgd og at onnur koma í arbeiði aftur sigur Jógván Sundstein, fíggjarmálaráharri í samrøðu við Sosíalín.

Vit spurdu hann, hvussu hann metir støðuna í samgonguni í løtuni, nú tað verður tutlað í krókunum um samgongusli!

-Vit tosa væl saman og vit royna at finna fram til eina loysn. Støðan í samfelagnum er so mikið álvarsleg, at samgongan má ikki slitna nú. Og eg haldi vit gera alt tað vit kunnu fyri at forða fyri tí.

-Tvihalda tit um uppskotið lønarniðurskurð?

-Vit tvihalda ikki júst

um at fáa lønarniðurskurð framdan, men heldur um at fáa eina loysn, sum munar, og fyri meg er lønarniðurskurður ein sera týðandi partur av eini tilíkar loysn. Tað eru nógvir búskaparfrøðingar, sum vilja geva mær rætt í tí, men hetta má ikki misskiljast. Tað er ikki

lønarniðurskurður fyri tess egnu skyld.

Finna vit eina aðra loysn, sum er næstan líka so góð, so er lønarlækking ikki so avgerandi.

Óv litið umfatandi

Uppá fyrispurning um uppskotið, sum javnaðarflokkurin hevur lagt

fyri fólkaflokkinn at koma ístaðin fyri lønarniðurskurð er nóg gott sigur Jógván Sundstein, at tað er óv litið umfatandi, hóast nakað konstruktívt er í tankanum.

-Taka vit hvørki lønarniðurskurð ella rentuskattin við, so verður

Framhald á síðu 3

Jógván Sundstein, landsstýrismaður heldur, at lønarniðurskurður í longdini tænar øllum best eisini limunum í teimum ymsu fakfeløgnum.